

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720201144
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1720201144.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a JUDr. Jany Vlčkovej, v právnej veci žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 35 850 370, so sídlom Prešovská 48, Bratislava, zastúpeného: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., IČO: 47 239 921, so sídlom Twin City Tower, Mlynské Nivy 10, Bratislava proti žalovanému: T. L. R., M. XX.X.XXXX, Q. P. XXX/X, P. Y. o zaplatenie 319,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 6.4.2021, č.k. 9C/17/2020-72, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 319,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 28.2.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie prevyšujúceho úroku z omeškania zastavil. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 442/2002 Z.z.“) a vecne tým, že žalobca neinicioval spor o zaplatenie ceny za dodanú pitnú vodu žalovanému na základe zmluvy uzatvorenej medzi stranami, predmetom ktorej bola len dodávka pitnej vody z verejného vodovodu, ale o zaplatenie náhrady škody vzniknutej neoprávneným odvádzaním odpadových vôd. Vyvodil, že keďže nešlo o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, žalovaný nebol v postavení spotrebiteľa. Konštatoval, že žaloba bola žalovanému doručená do elektronickej schránky dňa 9.10.2020 spolu s poučením o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, pričom žalovaný sa v stanovenej 15-dňovej lehote k žalobe nevyjadril a ani nekontaktoval konajúci súd, že by mal akékoľvek technické problémy s otváraním doručených dokumentov. Uviedol, že následkom procesnej pasivity žalovaného bolo, že skutkové tvrdenia žalobcu sa považovali za nesporné a na prostriedok procesnej obrany predložený žalovaným (elektronická komunikácia so žalobcom) neprihliadol. Odhliadnuc od následkov sudcovskej koncentrácie konania doplnil, že samotná elektronická komunikácia neobsahuje žiaden autorizačný podpis, ktorý by potvrdzoval jej autentickosť, teda či na mail žalovaného odpovedal naozaj zamestnanec žalobcu a zo samotnej komunikácie nemožno určiť, či žalovaný zaplatil žalobcovi žalovanú sumu, keď komunikácia neobsahuje číselné vyjadrenie dlhu žalovaného voči žalobcovi a len podľa názvu pripojených príloh (asi

faktúr) nemožno ustáliť, či bola jednou z pripojených príloh faktúra týkajúca sa tohto súdneho konania alebo oznámenie o neoprávnenom vypúšťaní odpadových vôd do verejnej kanalizácie obsahujúce výzvu na zaplatenie vzniknutej škody. Ďalej zdôraznil, že žalovaný na pojednávaní nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov, teda súd nemohol vypočítať žalovaného k predloženej elektronickej komunikácii strán sporu. Konštatoval, že žalovaný nevyužil právo uplatniť prostriedky procesnej obrany pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patril, ktorým bolo vyjadrenie k žalobe. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody v sume 319,80 eur a úrokov z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry do zaplatenia dlžnej sumy. Konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 319,80 eur od 10.10.2019 do 27.2.2020 zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania, keďže späťvzatie žaloby sa týkalo len príslušenstva uplatnenej pohľadávky.

3. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa 365 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) C.s.p., t.j. že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že uvedomujúc si skutočnosť, že mal voči žalobcovi nezaplatené faktúry, kontaktoval dňa 1.7.2020 žalobcu e-mailom o zaslanie inkasných údajov k pohľadávkam, ktoré voči nemu evidujú, pričom dňa 1.7.2020 dostal od žalobcu odpoveď, že faktúry sú v prílohe e-mailu aj s platobnými údajmi. Ďalej poukázal na to, že dňa 7.7.2020 požiadal žalobcu o preverenie platieb a potvrdenie o uhradení všetkých záväzkov, ktoré má voči žalobcovi s tým, že dňa 7.7.2020 mu prišla odpoveď, že platby sa priradia do 1 - 2 pracovných dní. Na opätovný e-mail zo dňa 9.7.2020 so žiadosťou o potvrdenie ohľadom úhrady záväzkov dostal dňa 9.7.2020 e-mailovú odpoveď, v ktorej žalobca potvrdil neexistenciu záväzkov po splatnosti. V odvolaní poukázal na jeho jednoznačný záujem mať zaplatené akékoľvek záväzky voči žalobcovi ako aj zaplatenie všetkých dlhov, ktorú skutočnosť potvrdil žalobca. Namietal, že žalobu, ktorá mu bola doručená do elektronickej schránky, nebolo možné stiahnuť/otvoriť, avšak dokázal vydedukovať čo je asi predmetom žaloby a rozhodol sa k žalobe sa nevyjadriť (nemal sa k čomu vyjadriť, keďže súd si nesplnil povinnosť riadne mu doručiť žalobu) s tým, že vyjadriť sa k žalobe je jeho právo, nie povinnosť. Uviedol, že pri svojom prvom úkone, a to na pojednávaní, tvrdenie žalobcu poprel a súdu predložil dôkaz o neexistencii záväzku ku dňu 9.7.2020. V odvolaní ďalej konštatoval, že na pojednávaní uviedol, že žaloba mu nebola riadne doručená, ale že sa môže pojednávať, a následne predložil e-mailovú komunikáciu so žalobcom, pričom počas pojednávania zapisovateľ nič neprotokoloval. Namietal, že v rámci vykonaného pojednávania nebolo skončené dokazovanie. Rovnako nesúhlasil s tvrdením konajúceho sudcu, že ako dôkaz nenavrhol výsluch žalovanej strany sporu. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný len prisudzujúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania a preto výrok, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie prevyšujúceho úroku z omeškania zastavené, ktorý odvolaním žalovaného napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť.

7. V pojednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 319,80 eur na titulom náhrady škody z dôvodu neoprávneného napojenia na verejnú kanalizáciu a vypúšťanie odpadových vôd bez uzatvorenej zmluvy so žalobcom.

8. Podľa § 153 ods. 1, 2 a 3 C.s.p. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

9. Je potrebné konštatovať, že predmetný spor bol súdom prvej inštancie rozhodnutý s použitím sudcovskej koncentrácie konania upravenej v § 153 C.s.p., účelom ktorej je zabrániť tomu, aby sporové strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Platí, že ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesnoprávne účinky, pričom absencia procesnoprávnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Popísaný postup aplikoval súd prvej inštancie v prejednávaní veci, keď neprihliadol na listinný dôkaz (e-mailovú komunikáciu) predložený žalovaným na pojednávaní dňa 6.4.2021. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalovaný sa do vykonania pojednávania nevyjadril k žalobe a k tam uvedeným skutkovým tvrdeniam žalobcu a rovnako v tejto lehote ani nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by tieto skutkové tvrdenia a listinné dôkazy predložené žalobcom rozporovali, hoci bol riadne poučený o následkoch sudcovskej koncentrácie konania. Išlo o jeho prvý procesný úkon, ktorý mu v konaní patrilo, a v rámci ktorého neuplatnil prostriedky procesnej obrany. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žaloba mu nebola riadne doručená z dôvodu, že sa v elektronickej forme nedala stiahnuť/otvoriť, uvedené síce predniesol na pojednávaní, avšak túto skutočnosť nijakým spôsobom nepreukázal, do začatia pojednávania súd o tejto skutočnosti neupovedomil, pričom s vykonaním pojednávania súhlasil, preto uvedená argumentácia mu nemohla priniesť v odvolacom konaní úspech. Žalovaný zároveň až na pojednávaní predložil listinný dôkaz na podporu svojho tvrdenia, že voči žalobcovi nemá žiadne nevysporiadané záväzky. Uvedená skutočnosť by však mala za následok zmarenie nariadeného pojednávania, resp. odročenie pojednávania za účelom doručenia dôkazov a oboznámenia sa žalobcu s týmto dôkazom a potrebu nariadenia ďalšieho pojednávania, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Z uvedeného možno vyvodíť, že súd prvej inštancie vytvoril žalovanému zákonný priestor na predloženie dôkazov a skutkových tvrdení a bolo povinnosťou žalovaného (pre úspech v spore) v stanovenej lehote vyjadriť sa k žalobe a preukázať svoje tvrdenia (dôkazné bremeno). So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť uplatniť prostriedky procesnej obrany včas, pričom z obsahu súdneho spisu ani z obsahu podaného odvolania nevyplýva, že ich nemohol predložiť skôr. Pri vyhodnotení skutkových zistení preto súd prvej inštancie správne vychádzal iba zo žalobcom predložených dôkazov, na základe ktorých žalobe vyhovel. Ak žalovaný namietal, že na vykonanom pojednávaní nebolo ukončené dokazovanie (zvuková nahrávka nepotvrďuje vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania deklarovaného v zápisnici), odvolací súd konštatuje, že uvedené nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Zároveň z uvedenej skutočnosti nemožno vyvodíť ani porušenie procesných práv žalovaného ako sporovej strany, keďže žalovaný na pojednávaní nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a ani v odvolacom konaní nepredložil iné, nové dôkazy ako ten, ktorý predložil v konaní na súde prvej inštancie. Uvedený dôkaz súd prvej inštancie napriek aplikácii sudcovskej koncentrácie konania vyhodnotil ako dôkaz, ktorý nepreukazuje tvrdenie žalovaného o nedôvodnosti žaloby, s ktorým záverom sa odvolací súd plne stotožňuje.

10. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil.

11. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal zohľadňujúc skutočnosť, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).